

Ga-Ma-Ja!!

Časopis nižšího stupně Wichterlova gymnázia

Milí redatoři, žáci, čtenáři,

stála jsem u zrodu Ga-Ma-Ji a vím, že nebylo vůbec lehké přivést časopis k životu. Ti, již se podíleli na přípravě prvních čísel, jsou dávno dospělí; vystřídaly se u nás i celé rodinné klany :-). Někteří redaktori nevydrželi a po pár článcích odpadli, jiní s Ga-Ma-Jou prožili během čtyř let spoustu dobrodružství. Třeba natáčení Nedělníčků, pořadu Děti vám to řeknou, nesčetné exkurze, tiskovky, výjezdy do Prahy či Brna.

Měli jsme léta hubená i pěkně tučná, kdy jsme sbírali jedno ocenění za druhým. Když připočtu pár let nesmělých pokusů, které Ga-Ma-Je předcházely, trvala má práce s Vámi, redaktory našeho časopisu, skoro dvacet let. Vy máte před sebou jistě ještě mnoho dalších, pro mě je toto číslo poslední.

Děkuji Vám všem, kteří jste se přičinili, budu na Vás na všechny moc vzpomínat a držet Vám palce, ať jsou před Vámi další a další "tučné" roky.

Vaše Jaroslava Indrová

Redakce

Petr Líbscher
Lucie Nedělová
Adéla Šelová
Jaromír Čudek
Vendula Karešová
Bořek Vajda
Marco Velan
Kateřina Peterková
Tereza Poštulková
Tadeáš Pelánek
Adéla Šelová
Hana Pasková
Nela Kubečková

Obsah

2 *Tábor H + H*
3 *Rebecca versus Sissi*
4 *Zábava*
5 *Zábava*
6 *Border kolie*
7 *Naše přereky*
8 *Představujeme učitele -*
9 *M. Jiříčková*
10 *O dračici Julii*
11 *Vánoční koncert*
12 *Obrazové básně*
13 *Netradiční divadlo*
14 *Rybičky - rady pro chovatele*

Tábor H+H

Lucie Nědělová

Nevíte, co dělat o prázdninách? Hledáte tábor, na kterém se nebudete nudit? Tak jsem pro vás připravila článek o svém nejoblíbenějším táboře.

Na tento tábor jezdím každý rok už 6 let, ale existuje již od roku 1990. Je zaměřen na tanec. Na tomto místě u Lysé hory, se dříve rozkládal skautský tábor a ještě před ním sirotčinec, který ale shořel. Jsou zde 3 typy ubytování: chatky, stany a budova.

Na tomto táboře se mi líbí, že je každý den program a nudíme se pouze v odpoledním klidu, ve kterém ale můžeme psát do táborového rádia, například do pořadu Písničky na přání, nebo Klipy klepy. Jinak máme o zábavu vždy postaráno. Dopoledne a večer jsou sekce a můžete si vybrat, na jakou chcete jít, a to například: strašení, lunapark, film, diskotéka a různé sporty.

Překvapení jsou pro tento tábor typická. Na každý turnus vždy přijede aspoň jedna celebrita a o písničky není nouze. Tábor navštívili např.: Markéta Konvičková (natočila zde videoklip k písničce „Já jsem tvůj vesmír“), Slza, Ruda z Ostravy, Martin Harich (složil pro tábor písničky „Tábor bláznov“ a „Příbeh bláznov“) Leoš Mareš či Ewa Farna.

O program se starají odborníci a o zábavu se starají jen nejlepší - jsou náborové do této

funkce. Všichni, kdo mají na starosti naši zábavu, musí umět výborně tančit.

Program tábora:

Ráno nás v 8:00 budí budíček v rádiu, ale kdo vstane dřív, může jít na program začínající v 7:00. Od 8:00 do 9:00 je snídane a v 9:00 začíná program u hlavního pódia, na který nás připraví již předem v rádiu. Poté je program.

Každý den je jiné téma a jeden den je muzikál, ve kterém vystupují háčkaři. Ráno je konkurz a večer se na muzikál koukají ostatní. Jiný den je například celebrity show a každý oddíl si připraví tanec na dobrovolnou písničku. Podobná je hampíada, kde si oddíly vymyslí pokřiky, plní úkoly a nakonec se sečtou body a vyhlásí se výherci.

Na každém turnuse je 316 dětí a personál. Turnusů je v létě 6, ale můžete jet i na silvestr či na jarní prázdniny. Tento tábor je až na výjimky od 6 do 17 let.

Tak a teď doufám, že budete vědět kam jet o velkých prázdninách.

Ilustrační foto z internetu: Tábor H+H 2017

Rebecca versus Sissi

Hana Pasková

Jelikož jsem v nedávné době viděla tato dvě divadelní představení, rozhodla jsem se je trochu porovnat i přesto, že představují dva úplně rozdílné žánry.

Rebecca

Tohle představení je muzikál, který obsahuje spoustu zábavných písní a neuvěřitelných pěveckých výkonů. Co víc, obsahově je naprosto unikátní, jelikož hlavní hrdinka, po které je celý muzikál vlastně pojmenován, se ani jednou neobjeví na jevišti a nejen to, celé představení má důmyslnou detektivní zápletku. Možná díky tomu se stalo tak oblíbeným a kladně hodnoceným mezi širokou veřejností i odbornými kritiky.

Tento muzikál je vyprávěn z pohledu mladé dívky, která se zamiluje do bohatého vdovce, jenž má ovšem svá tajemství. Dívka nezapadá do jeho světa a snaží se alespoň trochu se vyrovnat zesnulé manželce, slavné Rebecce. Přitom odkrývá složité okolnosti jejího úmrtí.

Muzikál je vystavěn na příběhu románu Mrtvá a živá od Daphne du Maurierové.

Sissi

Na rozdíl od předchozího, je toto představení se svým celým názvem Sissi (útěky Alžběty Rakouské) činohrou. Tento samotný fakt brání v konkurenceschopnosti, co se zábavy týče. Samozřejmě jen pouze při srovnávání s jinými žánry, jelikož mezi činohrami patří tohle dílo rozhodně k těm nejzábavnějším. Obzvláště, vezmeme-li v úvahu časovou náročnost (představení trvá zhruba dvě a půl hodiny), jsou výkony hlavních představitelů více než obdivuhodné.

Tato činohra vypráví příběh Sissi, manželky rakouského císaře Františka Josefa I. od doby, kdy byla mladá, měla dvě dcery a spoustu problémů s tchýní, až po její smrt v roce 1898.

Další fakt, který škodí tomuto představení, je to, že tenhle příběh postrádá jakoukoliv zápletku, což mu zase ubírá na zábavnosti. Je to škoda, protože jinak je zpracování tohoto díla zajímavé a rozhodně ne nudné.

Ilustrační foto internet

Přestože je mým favoritem Rebecca, obě tato divadelní představení stojí za to vidět a rozhodně bych vám je doporučila, zvláště pokud toužíte zhlédnout něco netradičního.

Vtipy o škole a žácích

Vendula Karešová

Když je ten zimní čas a navíc leden, tak jsem vybrala pár vtipů o známkách, protože končí první pololetí. Dobře se bavte.

Tatínek se ptá syna: „Pětka z matematiky. Proč?!“ Syn odpoví: „Protože šestka neexistuje.“

Učitel napsal žákovi do žákovské: „Váš syn nic neumí!“ Jeho otec odpověděl: „Proto ho posílám do školy.“

Učitel se ptá Pepíčka: „Z čeho se člověk nejvíce zapotí?“ Pepíček odpověděl: „Z vašich otázek.“

Z hodiny němčiny: „Vyplývá z testu nějaké ponaučení?“ Žák, který dostal z testu za pět: „Nejezdit do Německa, nedomluvím se tam.“

Po hodině přírodopisu paní učitelka požádá Pepíčka, aby jí pomohl odnést vycpané ptactvo zpět do kabinetu. Pepíček ovšem do rukou uchopí orla a začne s ním klovat malou Haničku. Paní učitelka si toho všimne a rozhodne se Pepíčkovi napsat poznámku.

Začne psát: „Váš syn běhá po třídě a pošťuchuje Haničku ptákem.“

„Pepíčku, půjč mi gumu, prosím,“ zavolá na Pepíčka, když se jí poznámka nelíbí.

„Nemám.“ Načež paní učitelka pod poznámku připiše: „A nemá gumu!“

Pepíček ve škole dostal pětku z matiky a jedna z hudebky. Přišel domu, tatínek ho začal bít a říká své ženě: „Von si donese pětku z matiky a ještě si potom prozpěvuje.“

Při zkoušce z matematiky se brání student:

„Já jsem otázku pochopil, pane profesore. Nemohu ale za to, že vy jste nepochopil moji odpověď!“

Při hodině matematiky, kdy učitelka celá rudá křičí na žactvo, že jsou nevzdělavatelní a že je všechny nechá propadnout, někdo zaklepe na dveře. Netrvá dlouho, dveře se otevrou a do třídy vejde smrtka s kosou přes rameno. Všichni žáci se strašně vyděsí a smrtka povídá:

„Klidně sedte, paní profesorka bude mít za minutku infarkt, tak jsem přišla dřív.“

Ve třídě 2. B se učí slušnému chování, paní učitelka se zeptá: „Děti a víte, kdo je ze třídy nejhodnější?“

Pepíček zvedne ruku a odpoví: „Honza! Každému řekne – Nazdar, vole! A pak – Na shledanou, kreténe!“

U maturity:

„Jak se jmenujete?“

„František Vopička.“

„A čemu se smějete?“

„Jen tak, mám radost, že jsem hned první otázku zodpověděl tak dobře.“

Student píše matce: „Milá maminko, propadl jsem při zkouškách. Připrav na to tatínka.“

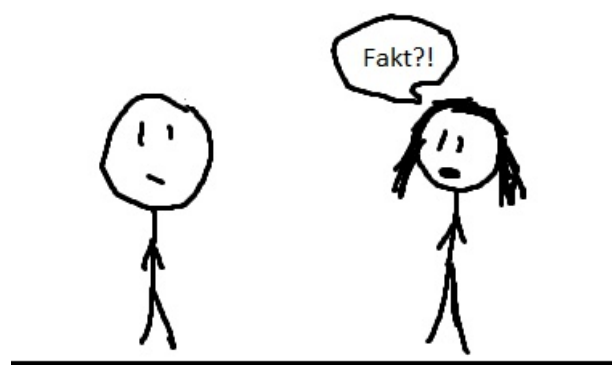
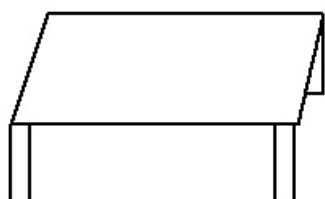
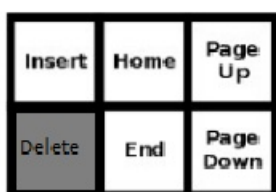
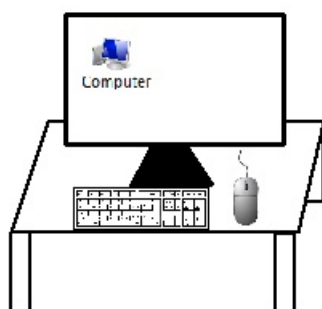
Matka odepisuje: „Milý synu, otec je připraven. Připrav se i ty!“

Komiks

Marco Velan

V lednu je pololetí, což znamená fojr ve škole a známky, tak ať se trochu rozptýlíte...

Border kolie, pes pro aktivní lidi

Lucie Nedělová

Dnes budu psát o border kolii, protože patří mezi moje neoblíbenější psí plemena.

Historie

Byla vyšlechtěna na pomezí (hranici = border) Anglie a Skotska. Tato oblast se nazývá Border Counties. Původně bylo plemeno určeno hlavně pro shánění ovcí do stád a vedení stád nehostinnou krajinou podle povelů pastevce. Jako jedna z prvních border kolií je označován pes Old Hemp, který je současně i předkem vůbec prvních border kolií novodobého vzhledu.

Povaha

Řadí se k nejinteligentnějším plemenům (objevuje se často na prvních příčkách různých tabulek cílených na měření psí inteligence). Je velmi živá, pozorná a obratná. Potřebuje dostatek prostoru a pohybu venku. Dá se chovat i celoročně venku. Celkem snadno vychází s ostatními zvířaty. K lidem je také velice přátelská, ke svému pánovi dokáže silně přilnout a plně se mu oddat. Pokud má vhodného pána, je z ní příjemný společník toužící splnit každé pánovo přání. Je fyzicky zdatná a odolná vůči nepříznivému počasí. Pokud je správně socializovaná a dostatečně zaměstnaná, je z ní nenahraditelný společník. Nejvíce se hodí k aktivním lidem, kteří jsou ochotni jí dopřát dostatek pohybu.

Základní péče

Péče o srst není nijak zvlášť náročná, jednotýdenní kartáčování stačí. Potřebuje nejen dostatek pohybu, ale také skutečného zaměstnání. Potřebuje každodenní pracovní náplň. Stačí jí k tomu základní výcvik. Je prací v dobrém slova smyslu doslova posedlá. Pokud ale nemůže nahánět dobytek, je naprosto nezbytné postarat se jí o jinou náplň dne. Potřebuje pána, který se jí bude intenzivně věnovat např. při výcviku a

Obrázek pochází z internetu

učení agility, fresbee, flyballu apod. Bez možnosti uplatnění se border kolie stává nejprve smutným, později nervózním až agresivním psem, což jí však nelze klást za vinu. Z těchto důvodů by se jejím majitelem měl stát pouze ten, kdo je ochoten věnovat práci a zábavě s border kolii maximum času. Border kolie rovněž není vhodná pro nerozhodné a nejisté jedince.

Čas běží a my stále kecáme

Chlap, který má hodně ženských je paša.

Věda, která se zabývá správnou výslovností, se nazývá ortopedie.

Legenda o sv. Prokopu vypráví o sv. Václavovi a jeho babičce.

V Kostnici byl upálen Jas Hun.

Kniha Maryčka Magdónova popisuje těžkou práci v ocelárně.

Hlaholici vytvořili zvěrozvěsti Cyril a Metoděj.

Newton musel uprchnout před motorovou epidemií.

Dostal od své dívky jalovou větvičku.

Země se točí skoro dokola...

V hutích se vyrábí uhlí...

Kdo je bohatý, je bohatý.

Neruda patří mezi mayovce.

Neruda používá ve svých verších daktyloskopii...

Ta žebračka v Nerudově povídce byla taková vypočítaná...

Oliver (Twist) se narodil jako sirotek.

Hlavní postavou Odyssey je Brad Pitt.

Kur patří mezi ptáky hrabivé.

Matka měla 5 synů a všichni 4 postupně zemřeli...

Jednotlivé dny pašijového týdne se jmenují např.: růžová neděle, černý pátek, sváteční sobota, velké pondělí ...

Vzory první třídy jsou nese, bere, peče, vaří, smaží...

Recenzi se česky říká kritika...

Informace o tom, co bude, je předpověď.

Kramáři jsou lidé, kteří sbírají hodně věcí.

Akumulátor nejdřív zabijeme...

Části žaludku přežvýkavců jsou kniha, bachor, čepic, sled.

Háďátko řepné napadá hlavně pšeničná pole.

Červivost třešňí způsobuje vrtule švestková.

Stáří stromu určíme, když spočítáme letopisy.

Výklad slouží k tomu, aby se žáci něčemu přiučili.

Lod' narazila na skálu a rozkotala

Všechny výroky jsou autentické a zazněly nebo byly zapsány na půdě Wichterlova gymnázia.

Představujeme učitele

Vendula Karešová

Tento rok jsme dostali paní profesorku Jiříčkovou na český jazyk. A tak nás v Ga-ma-je napadlo napsat paní profesorce pár otázek, aby nám na sebe něco prozradila.

V jakém znamení jste se narodila? Sedí to na vás?

Býk. Jestli to sedí? To opravdu nevím, znamení zvěrokruhu systematicky ignoruju. Nechce se mi věřit, že kdybych se narodila o měsíc (neřkuli o týden) dříve nebo později, proživoala bych jiný život. Proto jsem skeptická i k různým jiným ezoterickým praktikám. Nebo numerologii. A taky homeopatii. Jsem veskrze racionální člověk.

Odkud pocházíte?

Narodila jsem se v Třebíči a k jižní Moravě máme jako rodina hodně blízko, ale téměř celý život žiju v Ostravě nebo u ní.

Kam jste chodila do školy? Jste absolventem Wigymu?

Jsem absolventem Gymnázia Čs. exilu 669, tedy vlastně předchůdce Wigymu. A vysokou školu jsem vystudovala na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Kolik máte dětí (vnoučat)?

Tak akorát.

Jak dlouho a jaké předměty učíte?

Češtinu a angličtinu, už neuvěřitelných dvacet let.

Proč jste se vlastně stala učitelkou?

To byla skoro samozřejmost. Jednak jsme učitelská rodina, jednak jsem už od školky chtěla být učitelkou. A ani mě nenapadlo, že bych někdy

mohla dělat cokoli jiného.

Baví vás vaše práce?

To snad ani jinak nejde. I když jsou věci, které mě na učení baví méně. Třeba hrozně nerada opravuju testy. Na druhou stranu je to práce zajímavá, různorodá, plná napětí a nečekaných zvrátů. A to doslova.

Čím jste chtěla být v dětství?

Učitelkou. Jen a pouze učitelkou.

Čeho si na studentech vážíte a co vám na nich vadí?

Snažím se je brát takové, jací jsou. Mám ráda, když ke studiu a k životu přistupují s radostí a dychtivostí mládí.

Jaká je vaše oblíbená barva?

Modrá.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Čokoláda, čokoláda a čokoláda.

Kouříte? Pijete alkohol? Kdy?

Nekouřím, alkohol někdy piju.

Máte pro nás zajímavý zážitek z dětství?

Co chcete slyšet raději? Jak jsem se sourozenci vybírali popelnice? Nebo jsme kradli v kempu kolem stanů láhve od piva a pak je vraceli do obchodu, což byla mimochodem nejvýnosnější "brigáda", jakou jsem kdy měla?

Co máte raději – knihu, nebo film? Jaká je vaše nejoblíbenější kniha či film?

Knihy a filmy nejdou proti sobě. Jsou to osobité světy, každý z nich jinak úžasný. V literatuře mám autory, ke kterým se pravidelně vracím. Čapkova Hordubala jsem četla už aspoň desetkrát a teď se na něj chystám znovu v rámci povinné četby. Nebo Škvorecký je u nás doma jako doma. Nebo Lolita, tu můžete číst pořád dokola, a stejně si nakonec řeknete, ty jo, vždyť je ještě lepší, než jsem si ji pamatoval. Nebo starší věci Michala Viewegha. V tom, jak si hraje s kompozicí, s jakou lehkostí vstupuje do příběhu a zase z něj vyklouzne, je nepřekonatelný. Filmy, to je taky úžasný svět. Nejradyji mám filmy Baze Luhrmanna, australského režiséra.

Dokončení ze str. 8

Když natočil Moulin Rouge, byli jsme na něm v kině asi desetkrát, než vyšel na DVD. A to jsme při prvním zhlédnutí po prvních deseti minutách málem odešli z kina. On sám o svých filmech mluví jako o audience-participation cinema, tedy žánru, u kterého buď s režisérem naskočíte na tu jeho vlnu, vezete se s ním a musíte aktivně spolupracovat, nebo jdete domů. Nic mezi tím. A tohle mě vlastně baví i v literatuře.

Co děláte ve volném čase? Máte nějaký zajímavý koníček?

Mým nejzajímavějším koníčkem jsou děti. Občas jdu běhat. Nebo plavat. Čtu. Koukám se na filmy. A posledních pár let hraje divadlo.

Máte nějaký profesionální nebo lidský trapas?

Máme doma heslo: Každý den jeden.

Co myslíte, že jsou vaše nejlepší a nejhorší vlastnosti?

Máte další otázku?

Co vás dokáže rozesmát a co naštvat?

Rozesmát mě dokáže kdeco, třeba dobrý vtip, komedie, Címrmani. A naštvat taky. Jsem trochu cholerik, takže pokud mě budete chtít rozčítit, nebude to těžké. Nejvíce mě vždycky vykoledí, když mám pocit nějaké křivdy, a to nejen na sobě, ale i na jiných.

Máte nějaké krédo?

Ne.

Vzkázala byste něco našim studentům?

Nejsem žádný vizionář, a už vůbec si nepřipadám jako někdo, kdo by měl studentům předávat nějaká hluboká poselství.

Děkujeme za odpovědi.

Foto archiv pani profesorky Jiričkové

O dračici Julii

Julie Skleničková

Víte, že Ga-Ma-Ja se snaží zveřejňovat pěkné slohovky, básničky, povídky. Dnes tu máme jednu ze sekundy B. Ať se vám líbí.

Jak už jistě víte, Julie je dračice. Letos oslavila 137. narozeniny. Ještě bych vám před tím, než vám to vše povyprávím, měla sdělit, že Julie má mnoho a mnoho příbuzných v Kolumbii, a proto se rozhodla své narozeniny slavit tam.

Bylo to asi takto: Julie se týden před tou událostí sbalila a připravila se na cestu. Vzala si s sebou: tašku s jídlem, tašku s plavkami, tašku s oblečením, tašku s ručníky a tašku se záložními

taškami pro případ nouze. Měla vše! Už jen zamkla hrad na petlici a odletěla.

O čtyři dny později vyčerpaná dorazila na místo, kde už na ni čekal strýc Hugo společně s tetou Malárií, sestřenicí Chřipkou, dědečkem Tyfusem, babičkou Sonjou a matkou Rýmou.

Bylo to velké! Slavili dlouho do noci, a

když šla Julie spát, udělalo se jí opravdu špatně. Měla ukrutné bolesti břicha, a proto zavolali draktora (dračího doktora).

Ten ji dlouho prohlíží, a potom jí sdělí: „Máte v břiše sluneční brýle.“ Julie se zděsí a následně omdlí. Draktor využije situace, a když je v bezvědomí, brýle jí vyoperuje.

Ptáte se, co je s Julií teď? Právě sedí ve škole a doufá, že dostane jedničku ze slohovky.

Ilustrace autorka textu.

Vánoční koncert

Kateřina Peterková

*A*ula Vysoké školy báňské – místo, kde se posledních pár let koná vánoční koncert Wichterlova gymnázia, a ani letošní rok se nestal výjimkou. Ve čtvrtek 21. prosince se zde sešli rodiče studentů Wichterlova gymnázia, studenti a učitelé, aby se podívali se na představení připravené studenty. A jak vlastně celý průběh koncertu vypadal?

Úvodní představení připadlo prvním ročníkům, které svým číslem navodili vánoční atmosféru. V programu pokračovaly třídy z celé školy, ale také skupiny studentů navštěvujících stejný cizí jazyk. Proto zde zazněly nejen české písně, ale i písně v cizích jazycích, jako je například španělština, francouzština, ruština, němčina či angličtina. Poslechly jsme si písně jako Flashlight, Hijo de la luna nebo Frosty der Schneemann.

Krabice od bot

Boty, které si pořizujeme, nemají velký význam pro ostatní, ale krabice, ve které je většinou dostáváme, může udělat radost jiným lidem. Důležité pro tuto akci je však dobrý pocit z vlastních skutků.

Tato zásluha připadla studentům, ale i kolemdoucím, které tato akce natolik zaujala, že naplnili krabici věcmi, které by obdarovaného potěšily. Do krabice mohli dát na-

Tento vánoční koncert se opět povedl, nejen že studenti předvedli zdařilá vystoupení, ale koncert dokázal navodit vánoční atmosféru.

příklad knížky nebo společenské hry či ostatní drobnosti a na krabici se mělo napsat, zda se jedná o holku či kluka a jejich věk. Tato akce byla velmi úspěšná, vybralo se okolo 400 dárků. Loňský ročník 2017 se stal úspěšnějším než předcházející ročník v roce 2016, což je velmi radostné, a to nejen pro obdarované. Doufám, že se i další charitativní akce stanou stejně úspěšným, a potěší tak všechny potřebné.

Odtok pravdy

Adéla Šelová

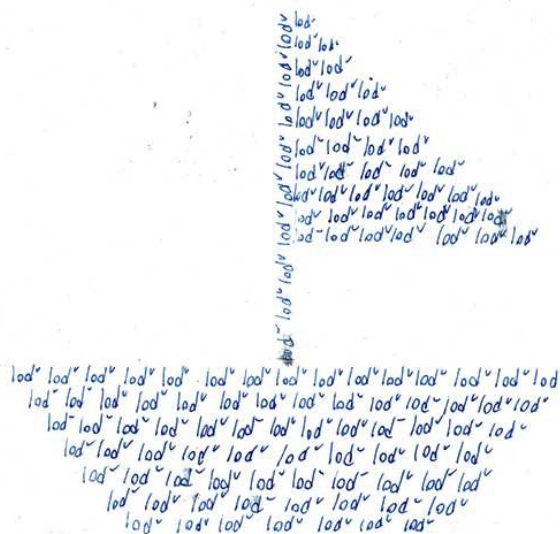
Ten pocit, když si vlezeš do vany a necháš po sobě téct litry a litry horké vody, která jako kyselina rozžírá tvou kůži, která je celá špinavá od lži. Když proud vody smývá z tvé kůže všechnu faleš a lži. Když z tebe všechno to špatné stéká do odtoku a ty jen doufáš, že už se nikdy nikdo nedozví, co jsi opravdu zač. Jen doufáš, že až lidi uvidí tvou čistou kůži, co voní jako čerstvé pomeranče, budou si myslet, že jsi ten nejlepší člověk na světě. A pak, jednou, někdo vyčistí odtok a ucítí všechnu tu špínu a tíhu, co z tebe odpadla, a najednou je pro něj těžké vnímat tě takového, jaký opravdu jsi, protože je zvyklý tě vnímat jako toho, co voní jako čerstvý pomeranč. Ale tebe to taky žere, taky tě to užírá jako kyselina. Jdeš se osprchovat a odtok je čistý, připravený přijmout novou špinavou pravdu.

Tak se umyj a vstup do kolektivu jako TEN člověk, co voní po pomerančích, má tě rád, je hrozný rebel a má rád punk. A pak to ze sebe smyj, smyj všechnu tu faleš, odtok tě čeká...

V naší škole máme všestranné umělce - nejen básníky a spisovatele, ale i malíře. Před sebou máte dvě obrazové básně, které spojují výtvarnou a literární složku v jedno. Pěkně, ne?

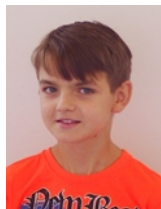

Adéla Vontorová

Karin Dudková

Netradiční Don Quijote de le Mancha

Petr Libscher

*V*e středu 20. prosince se naše sekundy, tercie a kvarta vydala do kina Vesmír na představení *Don Quijote de la Mancha*, v podání divadla Křauníka.

Přesně v devět hodin na jeviště přišel dvoumetrový "profesor španělštiny" se svou stodvacetikilovou "vychovatelkou" Anchou-Sanchou. Nejdřív nám řekl asi tři věty španělsky, potom chtěl, abychom to po něm přeložili. Následně jsme se od Sanchy dozvěděli, že si starý profesor myslí, že jsme jeho studenti a on nás bude zkoušet a učit o Donu Quijotovi. Pak si z první řady vytáhl dva chlapce a dal jim jména podle jejich vzhledu Košilka a Travolta. Taky dal třem mým spolužačkám na klín jednu umělou figurínu a nazval je Džeksnovky.

Ještě několik diváků dostala šanci si v jeho hře zahrát. Například, když pan profesor začal padat, Sancha začala pískat na píšťalku, vyběhli Travolta s košilkou a panu profesorovi pomohli.

Také obsadil paní profesorku Zezulkovou, ze které udělal šlechtičnu Dulcineu, kterou si chtěl vzít za ženu, a taky paní profesorku Indrovou. Ke konci představení odsadil i mě, dal mi velkou kovovou tyč a měl jsem ji držet.

Na konci představení proběhl boj mezi Sanchou a profesorem, kde ztratil nohu. Na konci měl být pohřeb Dona Quijota. Umírající

na jeviště pozval všechny účinkující z publika. Sundali jsme si boty a sledovali poslední chvíle profesora života. Nakonec se však profesor postavil na nohy a byl konec představení.

Podobné představení jsme zažili poprvé a bylo super, že jsem si v tom taky mohl zahrát.

Dobrodružství v akváriích

Tereza Poštulková

Dneska jsem se rozhodla pro téma "Akvarijní rybičky", jelikož jich doma máme pár a děda má asi 18 akvárií plných těchto rybiček. Já vždycky ráda pomůžu třeba s vyměňováním vody.

Akvarijní rybičky mají přes 2000 druhů (což je dost) a vy si máte možnost vybrat. Nejlepší je ale začít s jednoduššími druhy, které třeba nemají problémy s ostatními druhy, nebo ty, které jsou jednoduché na chov. Když si už vyberete rybu, kterou chcete chovat, bylo by dobré najít si co nejvíce podstatných informací, jestli je ten druh samotářský, či jestli žije ve skupinách, jestli má rád dekorace nebo jestli se kolem nich cítí vystrašeně a jiné. A poté nejlépe akvárium. Nikdo nechce chovat ryby v umyvadle, a tak jim pořídíme akvárium.

Přípravy jsou hotové, jenom možná napustit to akvárium. Poté koupit rybu (popřípadě ryby) a hurá na chov! No jo, ale jak na to? Tak samozřejmě každodenně krmit a jednou za čas čistit. Děda své akvárium čistí co dva dny, taťka asi co týden. Intervaly čištění jsou na vás, ale akvárium nemyjte jednou za měsíc či později, spíš je vhodný ten týden.

Každý myje akvárium jinak, děda rybičky pochyťá a na chvíli je dá do kyblíku, vylije špinavou vodu, umyje sklo zevnitř, napustí čistou vodu a vypustí ryby do nového,

Ilustrační foto - zdroj internet

čistšího akvária (a teď si představte, že jich má 18).

Taťka to má jinak. On používá hodně přístrojů na to svoje akvário, proto to čistí jen jednou týdně. Moc špíny tam nemá, ale pořád to čistí podobně jak děda, jenom on používá takový vysavač, se kterým vysaje všude přítomnou špínu a vodu, kterou omylem vysaje se špínou, nahradí novou. Ryby ale nechává v akváriu. Moc podobné to není, ale pořád tam ta podoba je.

Děda dekorace v akváriu nemá, ale taťka má. A o ty se taťka také stará. Jednou dokonce předělával celé akvário, všechno dal pryč a postavil ho nově. Dekorace dal jinam, než byly předtím, rybám propůjčil náhradní akvárium a koupil nový šterk.

Ještě jsem vás chtěla upozornit, že všechno, co jsem tu právě napsala, jsou moje vlastní zkušenosti a moje pozorovací schopnosti, takže jestli je něco špatně, upozorňuji, že nejsem Google nebo jiný prohlížeč, a tak vše nemusí být správně.

Připravte si sami

Nela Kubečková

Jistě jste v minulém čísle zaregistrovali, že mezi nás přišla Nela. Neliným koníčkem je vaření a pečení, bude vám proto přinášet své oblíbené recepty.

Čokoládové cookies

Co potřebujete:

- 150 g hladké mouky
- 110 g změkklého másla
- 130 g cukru (krystal nebo třtinový)
- 1 vejce
- 30 g kakaa
- 1 lžička jedlé sody
- 125 g rozpuštěné čokolády na vaření
- špetku soli

Postup:

1. Změkklé máslo a cukr dejte do misky. Směs míchejte asi 7 minut, až bude lehká a nadýchaná. Poté přidejte vejce a šlehejte další 3 minuty.

2. Po vyšlehání přidejte prosátou mouku, kakao, sůl, sodu a rozpuštěnou čokoládu a vše zlehka promíchejte, aby se směs hezky spojila.

3. Z těsta vytvořte kuličky, které dejte na plech vyložený pečicím papírem. Kuličky lehce zmáčkněte do placiček.

4. Cookies pečte v předehřáté troubě na 160 °C asi 11 minut.

Po upečení budou sušenky měkké, teprve po vychladnutí ztuhnou.

Banánové palačinky

Co potřebujeme:

- 1 hrníček hladké mouky
- 1 lžíce cukru
- 2 lžičky prášku do pečiva
- špetka soli
- 1 vejce
- 1 hrníček mléka
- 2 lžíce oleje
- 1 banán zralý, rozmačkaný

Postup:

1. V míse smícháme suché ingredience, v další menší míse mixérem rozšleháme vejce, mléko a olej. Směs spolu s banánem přidáme k suchým surovinám a promícháme.

2. Pečeme na pánvičce dokud nezačnou hnědnout okraje a nezačnou se vytvářet bublinky. Pak otočíme a pečeme asi ještě minutu.

3. Pro lepší chuť můžeme přidat do těsta taky skořici. Ozdobíme dle chuti, příp. jenom posypeme skořicovým cukrem.

Ilustrační foto z internetu

Jak se dá strávit "povinně" volný den

Bořek Vajda

Poslední den roku 2017 se tercie B rozhodla udělat s třídní sportovní den.

Když jsme se rozhodovali, co budeme dělat 22. 12., objevilo se mnoho návrhů na různé aktivity. Většinou jsme se shodli na kině. Dobrá, ale co když se nic nebude promítat? A když ano, dohodneme se, na co půjdeme? Toto bylo mnoho otázek, na které jsme si nedokázali odpovědět. Nakonec z tohoto vzešlo, že potřebujeme nějaký lepší nápad, na kterém bychom se taky shodli. Někoho napadlo, že bychom si šli zahrát badminton. A to nakonec vyšlo jako výborná varianta. Hned potom ale vypukla diskuze, kam půjdeme.

Varianty byly původně dvě. Buď SC Fajne nebo Ridera ve Vítkovicích. Na Rideru jsme uznali, že to je daleko, takže zůstalo pouze SC Fajne, takže jsme udělali rezervaci všech kurtů, ale bohužel naše rezervace byla zrušena.

A vypukla "panika". Kam jinam půjdeme? Ale přišel jsem já a navrhl jsem, že bychom mohli jít do naší vřesinské haly, kde by se daly udělat tři badmintonové kurty na jedné polovině kurtu a na druhé by se dal hrát florbal nebo fotbal.

Po mém návrhu se objevilo mnoho kladných, ale i záporných ohlasů, jak to tak bývá, ale jelikož bylo více těch kladných než záporných, tak jsme se vydali do Vřesiny.

Na kurtech jsme připravili badmintonové

Tenisová hala Vřesina - zdroj

sítě a nějaké primitivní hřiště a branky na florbal. Dále jsme měli uvařený čaj a na provizorní stoly jsme si donesli cukroví a podobné občerstvení. Když všichni dorazili, přišlo nějaké to uvítání a pravidla ke hře a mohlo se začít hrát. Badmintonisti se ve čtyřhře prali o pohár za první místo a medaile za druhé a třetí místo.

Na třech kurtech se ve dvou skupinách utkalo celkem devět dvojic, a jelikož nebylo moc času na dalšího pavouka, tak finále hráli první ze skupiny A s prvním ze skupiny B. Těmito čtyřmi aktéry byli na jedné straně Tomáš Piatek s Adélou Lapšanskou a na straně druhé já a Bára Jedziniaková. Nakonec po velmi vyrovnaném boji se vítězi vánočního badmintonového turnaje stala dvojice Tomáš Piatek a Adéla Lapšanská.

I když se všichni snažili, vítězové mohli být pouze dva (protože se hrály čtyřhry :-)), ale myslím si, že se takto strávený den líbil všem zúčastněným.

Doufám, že se nám podaří podobnou akci zopakovat - třeba ve volném dni za účast ve dni otevřených dveří - klidně i ve větším rozsahu.